

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester

(2001/C 154 E/30)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 35 endelig udg. — 2001/0047(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 14. februar 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i artikel 251 i traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med traktatens artikel 49 er at fjerne restriktioner for frihed til at levere tjenesteydelser i Fællesskabet; i henhold til traktatens artikel 51 skal dette ske inden for rammerne af den fælles transportpolitik.
- (2) Hvad angår søtransporttjenesteydelser som sådan, er dette mål nået ved Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotage-sejlad) ⁽²⁾.
- (3) Tjenesteydelser i havne er af afgørende betydning for, at søtransport kan fungere, da de yder et afgørende bidrag til effektiv udnyttelse af infrastrukturen for søtransport.
- (4) I sin grøn bog om søhavne og skibsfartsinfrastruktur af december 1997 ⁽³⁾ nævnte Kommissionen, at den havde til hensigt at foreslå en regelramme med henblik på at skabe adgang til havnetjenestemarkedet i fællesskabshavne med international trafik. Havnetjenester bør i denne forbindelse defineres som tjenesteydelser af kommerciel værdi, som normalt leveres mod betaling i en havn.

(5) Lettere adgang til tjenesteydelser i havne på fællesskabsniveau skulle kunne fjerne de restriktioner, der nu hindrer adgangen for leverandører af havnetjenester, forbedre kvaliteten af de tjenesteydelser, havnens brugere modtager, øge effektivitet og fleksibilitet, medvirke til at reducere omkostningerne og derved bidrage til at fremme nærskibsfart og kombineret transport.

(6) Hvis tilladelse i henhold til dette direktiv gives i form af en kontrakt, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 92/50/EØF ⁽⁴⁾, 93/36/EØF ⁽⁵⁾, 93/37/EØF ⁽⁶⁾ og 93/38/EØF ⁽⁷⁾, gælder disse direktiver. I påkommende tilfælde gælder direktiv 89/48/EØF ⁽⁸⁾, 92/51/EØF ⁽⁹⁾ og 1999/42/EF ⁽¹⁰⁾ om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssig og faglig uddannelse.

(7) Forskellig national lovgivning og praksis har ført til forskelle i de anvendte procedurer og har skabt retlig usikkerhed vedrørende havnetjenesteleverandørernes rettigheder og de kompetente myndigheders pligter. Det er derfor i Fællesskabets interesse at skabe en EF-regelramme, som fastlægger grundbestemmelser om adgang til markedet for havnetjenester, rettigheder og forpligtelser for nuværende og fremtidige tjenesteleverandører, havnens forvaltningsorganer samt om procedurerne i forbindelse med godkendelse og udvælgelsesprocesser.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L 328 af 28.11.1997).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L 328 af 28.11.1997).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L 328 af 28.11.1997).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84), senest ændret ved direktiv 98/4/EF (EFT L 101 af 1.4.1998).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed.

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerende af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser.

⁽¹⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 1-3. Senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3573/90 (EFT L 353 af 17.12.1990, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7-10.

⁽³⁾ KOM(97) 678 endelig udg. af 10. december 1997.

- (8) I henhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som fastsat i traktatens artikel 5, kan målene med den foreslåede handling, som er adgang til markedet for havnetjenester for enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af handlingens omfang, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Direktivet begrænser sig til det strengt nødvendige for at nå dette mål og går ikke herudover.
- (9) Fællesskabsretten om adgang til havnetjenester udelukker ikke anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser. Konkurrencebestemmelserne er allerede blevet anvendt på havnetjenester og er navnlig relevante for monopolsituationer.
- (10) Medlemsstaterne kan med henblik på effektiv og sikker havneforvaltning kræve, at tjenesteleverandører indhenter tilladelse. Kriterierne for at udstede en sådan tilladelse skal være objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende, relevante og proportionelle. De skal offentliggøres.
- (11) Da havne består af begrænsede geografiske områder, kan markedsadgang somme tider komme til at stå over for kapacitets- og pladsproblemer samt trafikrelaterede sikkerhedsproblemer, hvad angår teknisk-nautiske tjenesteydelser. Det kan derfor i sådanne tilfælde være nødvendigt at begrænse antallet af godkendte leverandører af havnetjenester.
- (12) Kriterierne for enhver begrænsning skal være objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende, relevante og proportionelle. Når det drejer sig om lasthåndtering, må antallet af tjenesteydere for hver enkelt kategori lasthåndtering ikke begrænses til mindre end to fuldstændigt uafhængige leverandører, medmindre der er tale om usædvanlige omstændigheder.
- (13) Tjenesteydere bør have ret til at beskæftige personale efter eget valg.
- (14) Hvis antallet af tjenesteydere er begrænset, skal de udvælges af den kompetente myndighed efter en gennemsigtig, objektiv, åben og retfærdig udvælgelsesprocedure med ikke-diskriminerende bestemmelser.
- (15) For at sikre, at beslutninger og procedureforanstaltninger i henhold til dette direktiv træffes i fuld åbenhed af neutrale organer, skal situationen for forvaltningsorganet i en havn, som selv leverer eller ønsker at levere havnetjenester, defineres. Det skal underkaste sig de samme betingelser og procedurer som andre tjenesteleverandører samtidig med, at det skal være i stand til at sikre havnens funktion. Beslutninger om at begrænse antallet af tjenesteleverandører og udvælgelsen af disse leverandører skal derfor overlades til et neutralt organ, og havnens forvaltningsorgan må ikke diskriminere mellem tjenesteydere og mellem havnebrugere.
- (16) Det er derfor nødvendigt at sikre, at der ikke er forskelsbehandling mellem havnens forvaltningsorgan og uafhængige operatører, og mellem forskellige havnes forvaltningsorganer.
- (17) Økonomisk skal forvaltningsorganer i havne, der er omfattet af dette direktiv, og som også er leverandører af tjenesteydelser, være forpligtet til at føre adskilte regnskaber for henholdsvis deres funktion som forvaltningsorgan og deres funktion som leverandør af tjenester på konkurrencemæssige vilkår.
- (18) Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 fastlægger for en række virksomheder forpligtelse til at føre adskilte regnskaber, idet denne bestemmelse kun gælder for virksomheder med en årlig omsætning for hvert af de to sidste år på over 40 mio. EUR. Med indførelse af friheden til at levere havnetjenester i Fællesskabet må det sikres, at princippet om adskilte regnskaber gælder for alle havne, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, og at havnene pålægges gennemsigelighedsbestemmelser, der ikke er mindre strenge end bestemmelserne i Kommissionens direktiv 2000/52/EF.
- (19) Kravet om at føre regnskaber over havnetjenesteaktiviteter bør gælde for alle virksomheder, som er blevet udvalgt til at levere sådanne tjenesteydelser.
- (20) Selvservicering bør tillades, og de kriterier, der fastsættes for selvservicering, bør ikke være strengere end for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.
- (21) Tilladelser, der udstedes efter en udvælgelsesprocedure, skal være tidsbegrænsede. Når tilladelsens gyldighedsperiode fastsættes, er det rimeligt at tage hensyn til, om leverandøren har måttet investere i aktiver og, hvis dette er tilfældet, om disse aktiver er mobile. En sådan procedure skulle kunne medføre et rimeligt resultat, men der skal dog fastsættes en maksimumsgyldighedsperiode for en tilladelse.
- (22) Den nuværende situation i Fællesskabets havne, som omfatter mange forskellige tilladelser, udvælgelsesmetoder og gyldighedsperioder, kræver fastsættelse af klare overgangsperioder. Disse overgangsbestemmelser skal skelne mellem havne, hvor antallet af tjenesteydere er begrænset, og havne, hvor dette ikke er tilfældet.
- (23) Hvis antallet af tjenesteydere ikke er begrænset, er der ingen grund til at ændre de eksisterende tilladelser, men fremtidige tilladelser udstedes i henhold til direktivets bestemmelser.

- (24) I tilfælde, hvor antallet af tjenesteydere er begrænset, bør overgangsperioden skelne mellem tilladelser, der er udstedt i henhold til offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, og andre tilfælde; mellem situationer, hvor tjenesteyderen har foretaget betydelige investeringer, eller ikke har foretaget investeringer; og mellem situationer, hvor disse investeringer er mobile eller ikke. Under hensyntagen til retssikkerheden må man i disse tilfælde fastsætte maksimumstidsrum, og give de nationale myndigheder en betydelig margin til at tage tilstrækkeligt hensyn til de særlige forhold i de enkelte tilfælde.
- (25) Medlemsstaterne fastsætter, hvilke kompetente myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af dette direktiv.
- (26) Der skal foreligge procedurer for anke over de kompetente myndigheders beslutninger.
- (27) Medlemsstaterne skal sikre et passende socialt beskyttelsesniveau for personalet i virksomheder, der leverer havnetjenester.
- (28) Dette direktivs bestemmelser berører på ingen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, hvad angår lov og orden, sikkerhed i havne samt miljøbeskyttelse.
- (29) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens bestemmelser; Kommissionen agter navnlig fortsat at sikre overholdelsen af disse bestemmelser ved, om nødvendigt, at udøve alle de beføjelser, den har i henhold til traktatens artikel 86.
- (30) På grundlag af medlemsstaternes rapporter om anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen foretage en vurdering, om nødvendigt ledsaget af et forslag til revision af direktivet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

EF-leverandører af havnetjenester har frihed til at levere havnetjenester i henhold til bestemmelserne i dette direktiv. Leverandører af havnetjenester har adgang til havneanlæg i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udøve deres aktiviteter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for de havnetjenester, der er opført i bilaget, og som leveres til havnens brugere på havnens område.

2. Dette direktiv gælder for alle søhavne eller havnesystemer, der er beliggende på en medlemsstats territorium, og som er åbne for almindelig søhandelstrafik, forudsat at den pågældende havn i de seneste tre år mindst har håndteret 3 mio. tons eller 500 000 passagerbevægelser om året.

3. Hvis en havn når den i stk. 2 nævnte godstrafiktærskel uden at nå den tilsvarende passagerbevægelsestærskel, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører passagerer. Hvis passagerbevægelsestærsklen, men ikke godstrafiktærsklen, nås, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører gods. Kommissionen offentliggør til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne en liste over de i denne artikel nævnte havne. Listen skal offentliggøres første gang inden tre måneder efter direktivets ikrafttrædelse, og herefter én gang om året.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at leverandører af havnetjenester er etableret inden for Fællesskabets grænser, og at fartøjer, der udelukkende anvendes til havnetjenester, skal registreres i en medlemsstat og føre en medlemsstats flag.

Artikel 3

1. Dette direktiv berører ikke de kompetente myndigheders forpligtelser i henhold til direktiv 92/50/EØF, direktiv 93/36/EØF, direktiv 93/37/EØF og direktiv 93/38/EØF.

2. Hvis et af de i stk. 1 nævnte direktiver gør udbud af tjenesteydelseskontrakter obligatorisk, finder artikel 8, stk. 1, 2, 3, 4 og 5, artikel 12, stk. 1 og 2, og artikel 13 i dette direktiv ikke anvendelse på tildeling af sådanne kontrakter.

3. Direktivet berører ikke de kompetente myndigheders forpligtelser i henhold til direktiv 89/48/EØF, 92/51/EØF og 1999/42/EF om medlemsstaternes gensidige anerkendelse af erhvervsmæssig uddannelse.

Artikel 4

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »søhavn«: (i dette direktiv benævnt »havn«) et område bestående af landjord og vand, der er befæstet og udstyret på en sådan måde, at det, først og fremmest, tillader modtagelse af skibe, lastning og losning af skibe, oplagring af gods, modtagelse og levering af gods med transport via landjorden eller ad indre vandveje samt indskibning og udskibning af passagerer

- 2) »havnesystem«: to eller flere havne, som sammen betjener samme by eller byområde
- 3) »havnemyndighed« eller »havnens forvaltningsorgan« (herefter benævnt »havnens forvaltningsorgan«): et organ som, eventuelt i forbindelse med andre aktiviteter, i henhold til nationale love eller administrative bestemmelser har til opgave at administrere og forvalte havneinfrastrukturen og at koordinere og kontrollere den virksomhed, der drives af forskellige operatører i den pågældende havn eller det pågældende havnesystem. Det kan bestå af flere separate organer eller være ansvarligt for mere end én havn
- 4) »havnetjenester«: havnetjenester af kommerciel værdi, der normalt ydes mod betaling i en havn, og som er opført i bilaget
- 5) »leverandør af havnetjenester«: enhver fysisk eller juridisk person, der leverer, eller ønsker at levere, en eller flere kategorier af havnetjenester
- 6) »forpligtelse til offentlig tjeneste«: en forpligtelse, som er vedtaget af en kompetent myndighed med henblik på at sikre tilstrækkelig levering af bestemte kategorier af havnetjenester
- 7) »selvservicering«: en situation, hvor en havnebruger selv leverer en eller flere kategori af havnetjenester, og hvor der normalt ikke er nogen form for kontrakt med en tredjepart om levering af disse tjenesteydelser
- 8) »tilladelse«: enhver form for tilladelse, inklusive en kontrakt, som tillader en fysisk eller juridisk person at levere havnetjenester eller at udføre selvservicering.

Artikel 5

De kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetente myndigheder med henblik på gennemførelse af artikel 6, 7, 8, 10, 11, 12 og 19 i dette direktiv.

Artikel 6

Tilladelse

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en leverandør af havnetjenester indhenter forudgående tilladelse i henhold til betingelserne i stk. 2, 3, 4 og 5. Tilladelsen udstedes automatisk til tjenesteydere, der udvælges i henhold til artikel 8.
2. Kriterierne for den kompetente myndigheds udstedelse af tilladelser skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende, objektive, relevante og proportionelle. Kriterierne må kun vedrøre leverandørens erhvervsmæssige kvalifikationer, vedkommendes sunde økonomiske situation og tilstrækkelige forsikring samt

sikkerhed til søs og installationers, udstyrs og personers sikkerhed. Tilladelsen kan omfatte forpligtelse til offentlig tjeneste, hvad angår sikkerhed, regelmæssighed, kontinuitet og pris samt de betingelser, i henhold til hvilke tjenesten skal leveres.

3. Hvis de påkrævede erhvervsmæssige kvalifikationer omfatter specifikt lokalt kendskab eller erfaring med lokale forhold, skal den kompetente myndighed stille tilstrækkelig uddannelse til rådighed for ansøgerleverandører.

4. De i stk. 2 nævnte kriterier skal offentliggøres, og leverandører af havnetjenester skal forud informeres om proceduren for opnåelse af tilladelse. Dette krav gælder også for en tilladelse, der knytter levering af tjenesteydelser til investering i faste aktiver, som bliver havnens ejendom, når tilladelsen udløber.

5. En leverandør af havnetjenester har ret til at ansætte personale efter eget valg til at udføre den tjenesteydelse, der er omfattet af tilladelsen.

Artikel 7

Begrænsninger

1. Medlemsstaterne kan kun begrænse antallet af leverandører af havnetjenester på grund af problemer, der skyldes plads eller kapacitet eller, når det drejer sig om teknisk-nautiske tjenesteydelser, søtrafikrelateret sikkerhed. Den kompetente myndighed skal:

a) informere de interesserede parter om den kategori eller de kategorier af havnetjenester og den specifikke del af havnen, som restriktionerne gælder, samt grundene til disse restriktioner

b) tillade det efter forholdene størst mulige antal leverandører.

2. Hvis der er plads- eller kapacitetsproblemer, og medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, hvad angår trafikvolumen og lastkategori, skal den kompetente myndighed tillade mindst to tjenesteleverandører for hver kategori last, og de skal være fuldstændigt uafhængige af hinanden.

3. Hvis den kompetente myndighed, der træffer beslutning om restriktioner, også er den pågældende havns forvaltningsorgan, og hvis forvaltningsorganet selv eller en tjenesteleverandør, over hvilken det har direkte eller indirekte kontrol, eller som det har interesser i, er eller ønsker at blive tjenesteleverandør i den pågældende havn, skal medlemsstaten udpege en anden kompetent myndighed og pålægge den at træffe beslutning om, eller godkende en beslutning om restriktioner. Denne nyudpegede kompetente myndighed skal være uafhængig af forvaltningsorganet i den pågældende havn og må ikke:

- a) levere tjenesteydelser af lignende art som de tjenesteydelser, der leveres af tjenesteleverandører i den pågældende havn, og
- b) have direkte eller indirekte kontrol over, eller have interesser i nogen af tjenesteleverandørerne i den pågældende havn.

Artikel 8

Udvælgelsesprocedure

1. I tilfælde, hvor antallet af tjenesteleverandører er blevet begrænset i medfør af artikel 7, træffer de kompetente myndigheder de nødvendige foranstaltninger til at sikre en gennemsigtig og objektiv udvælgelsesprocedure ved udbud, baseret på proportionelle, ikke-diskriminerende og relevante kriterier.

2. De kompetente myndigheder offentliggør en opfordring til interesserede parter om at deltage i udvælgelsesprocessen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

I denne offentliggørelse kan der henvises til de kompetente myndigheders eller havnens eget web-sted eller, hvis et sådant ikke findes, til enhver anden passende måde, hvorpå de nødvendige oplysninger rettidigt kan stilles til rådighed for enhver person, der er interesseret i processen.

3. Den kompetente myndighed skal i offentliggørelsen anføre følgende

- a) tilladelses- og udvælgelseskriterier, der definerer myndighedens minimumskrav
- b) tildelingskriterier, der definerer de faktorer, som myndigheden lægger til grund for at vælge mellem de tilbud, der opfylder udvælgelseskriterierne
- c) vilkårene, herunder de tjenesteydelseskrav, som kontrakten omfatter, og eventuelle aktiver, der stilles til rådighed for den udvalgte tilbudsgiver, samt de relevante betingelser og gældende bestemmelser.

4. Der skal være en frist på mindst 52 dage mellem indkaldelse af forslag og den seneste dato for modtagelse af forslag.

5. Den information, den kompetente myndighed giver potentielle leverandører, skal indeholde alle de relevante oplysninger, denne sidder inde med.

6. Hvis den kompetente myndighed, der gennemfører udvælgelsesproceduren for en bestemt havn, også er forvaltningsorganet i denne havn, og hvis forvaltningsorganet selv eller en tjenesteyder, hvorover det har direkte eller indirekte kontrol eller har interesser i, er eller ønsker at blive tjenesteleverandør i den pågældende havn, skal medlemsstaten udpege en anden kompetent myndighed og pålægge denne den pågældende udvælgelsesprocedure. Sidstnævnte udpegede kompetente myndighed skal være uafhængig af den pågældende havns forvaltningsorgan og må ikke:

- a) levere tjenester af lignende art som de tjenesteydelser, der leveres af tjenesteleverandørerne i den pågældende havn
- b) have direkte eller indirekte kontrol over eller have interesser i nogen af tjenesteleverandørerne i den pågældende havn.

Artikel 9

Varighed

Leverandører af havnetjenester udvælges for en begrænset periode, som fastsættes efter følgende kriterier:

- 1) Hvis tjenesteleverandøren ikke foretager investeringer eller kun ubetydelige investeringer for at levere tjenesteydelser, er tilladelsens varighed på højst fem år.
- 2) Hvis tjenesteleverandøren foretager betydelige investeringer i
 - a) mobile aktiver, er tilladelsesperioden højst 10 år
 - b) faste aktiver, er tilladelsesperioden højst 25 år, uanset om ejerskabet hertil overgår til havnen.

Artikel 10

Regnskabsbestemmelser

Den kompetente myndighed kræver, at de udvalgte tjenesteleverandører fører adskilte regnskaber for hver enkelt tjenesteydelse. Opstilling af regnskaber skal være i overensstemmelse med gældende handelspraksis og generelt anerkendte regnskabsprincipper.

Artikel 11

Selvservicering

- 1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at selvservicering kan udføres i henhold til dette direktiv.
- 2. Kriterierne for eventuel tilladelse til selvservicering må ikke være strengere end kriterierne for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.

Artikel 12

Havnens forvaltningsorgan

- 1. Hvis havnens forvaltningsorgan leverer havnetjenester, skal det opfylde kriterierne i artikel 6 og adskille regnskaberne for hver af dets tjenesteydelsesaktiviteter fra regnskaberne for dets andre aktiviteter. Opstilling af regnskaberne skal være i overensstemmelse med gældende handelspraksis og generelt anerkendte regnskabsprincipper for at sikre at:

a) de interne regnskaber svarende til forskellige aktiviteter er adskilte

b) alle omkostninger og indtægter posteres korrekt på grundlag af konsekvent anvendte og objektivt begrundede regnskabsprincipper

c) de regnskabsprincipper, som de adskilte regnskaber føres efter, klart kan identificeres.

2. Revisors rapport om årsregnskaberne skal vise, om der foreligger finansielle strømme mellem forvaltningsorganets tjenesteydelsesaktiviteter og dets andre aktiviteter. Revisors rapport opbevares af medlemsstaterne og stilles på anmodning til rådighed for Kommissionen.

3. Hvis det efter udvælgelsesproceduren i henhold til artikel 8 ikke har været muligt at finde en passende tjenesteleverandør til en specifik havnetjeneste, kan den kompetente myndighed i henhold til betingelserne i denne artikels stk. 1 forbeholde levering af denne tjenesteydelse for havnens forvaltningsorgan i en periode på maksimalt fem år.

4. Havnens forvaltningsorgan må ikke diskriminere mellem tjenesteleverandører. Det skal navnlig afholde sig fra at diskriminere til fordel for en virksomhed eller et organ, hvori det har interesser.

5. Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i henhold til gennemskuelighedsdirektivet 2000/52/EF.

Artikel 13

Anker

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver med legitime interesser har ret til at anke beslutninger eller individuelle foranstaltninger, der i henhold til dette direktiv er truffet af kompetente myndigheder eller havnens forvaltningsorgan.

2. Hvis en ansøgning om adgang til at levere havnetjenester i henhold til dette direktiv afslås, informeres ansøgeren eller ansøgerne om grundene til, at den eller de pågældende ikke har opnået tilladelse eller er blevet udvalgt. Sådanne grunde skal være objektive, ikke-diskriminerende, velbegrundede og dokumenterede. Ansøgeren skal have adgang til ankeprocedurer. Det skal være muligt at anke sagen for en national domstol eller en offentlig myndighed, der, hvad angår organisation, økonomisk grundlag, retsstruktur og beslutningstagning, er uafhængig af den kompetente myndighed eller den pågældende havns forvaltningsorgan, og som er uafhængig af enhver tjenesteyder.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ankeorganernes beslutninger kan underkastes retlig prøvelse.

Artikel 14

Sikkerhed og miljøbeskyttelse

Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser hvad angår lov og orden, sikkerhed i havne samt miljøbeskyttelse.

Artikel 15

Social beskyttelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres sociale lovgivning anvendes, uden at dette dog berører anvendelsen af dette direktiv, og med forbehold af EF-rettens øvrige bestemmelser.

Artikel 16

Overgangsforanstaltninger

1. Hvis antallet af leverandører af havnetjenester i en havn ikke er begrænset som følge af plads- og kapacitetsproblemer eller hensynet til sikkerhed til søs, kan de eksisterende tilladelser forblive gyldige uden ændringer, indtil antallet bliver begrænset. Nye tilladelser skal overholde bestemmelserne i dette direktiv.

2. Hvis antallet af tjenesteleverandører i en havn er begrænset, gælder bestemmelserne i litra a) til e).

a) Hvis en eksisterende tilladelse er udstedt i henhold til offentligt udbud eller en tilsvarende procedure og ellers er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, kan tilladelsen forblive gyldig uden ændringer.

b) Hvis en eksisterende tilladelse ikke er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, og hvis tjenesteyderen har foretaget ubetydelige eller ingen investeringer, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden to år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteyder, og inden fire år i alle andre tilfælde.

c) Hvis en tjenesteleverandør med en eksisterende tilladelse har foretaget betydelige investeringer i mobile aktiver, gælder følgende:

i) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, men som følge af et offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, er den eksisterende tilladelses gyldighed højst 10 år

- ii) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og ikke som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden tre år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden fem år i alle andre tilfælde.
- d) Hvis der foreligger en eksisterende tilladelse, og tjenesteleverandøren har foretaget betydelige investeringer i faste aktiver, gælder følgende:
- i) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, men som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, er den eksisterende tilladelses gyldighed højst 25 år
- ii) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og ikke som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden fem år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden otte år i alle andre tilfælde.
- e) Hvis der foreligger en eksisterende tilladelse og tjenesteleverandøren har foretaget betydelige investeringer i mobile og faste aktiver, gælder litra d).

Artikel 17

Rapport og revision

Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre år efter gennemførelsesdatoen.

På grundlag af medlemsstaternes rapporter foretager Kommissionen en vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet, om nødvendigt ledsaget af forslag til revision.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at overholde dette direktiv senest et år efter datoen for dets ikrafttrædelse. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller ledsages af en sådan henvisning ved offentliggørelsen. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforordninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

LISTE OVER HAVNETJENESTER, DER OMFATTES AF DETTE DIREKTIV

- 1) Teknisk-nautiske tjenesteydelser
 - a) Lodsning
 - b) Bugsering
 - c) Fortøjning.
 - 2) Lasthåndtering, herunder
 - a) stevedoring, stuvning, omladning og anden transport på terminalens område
 - b) opbevaring, deponering og oplagring, afhængigt af lastkategori
 - c) konsolidering af last.
 - 3) Passagerservice (inklusive indskibning og udskibning).
-